

gifterne — vil kunne skabes en betydelig forøget Tilskyndelse for Kommunerne til at sætte Arbejde i Gang.

I Betragtning af, at Mangel paa Arbejdsmuligheder i Kommunen eller personlig Uegnethed hos de understøttede medfører, at kun en begrænset Del af de understøttede maa antages at kunne bringes i Beskæftigelse, saaledes at en vis større Del af Understøttelsesbeløbene indenfor den enkelte Kommune vil ligge fast, har man ment at burde opretholde den gældende Refusionsordning for saa vidt angaar en væsentlig Del af Udgifterne, medens den ændrede Udgiftsfordeling omvendt kommer til Anvendelse paa det Omraade, hvor Kommunerne forudsættes at have Mulighed for at indvirke paa Understøttelsesudgifterne. Den Del af Udgifterne, der herefter fortsat skal fordeles efter de hidtil gældende Refusionsregler, har man fastsat til 80 pCt. af Gennemsnittet af Udgiften til Kommune- og Fattighjælp i Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42. Ved Fastsættelsen af denne Procent har man taget i Betragtning dels den Stigning af Understøttelserne, der er indtraadt som Følge af den pr. 1. April 1941 paa Grund af Prisstigningen stedfundne Forhøjelse af Invalidere og dermed af Kommnehjælpens Maksimum, jfr. Forsorgslovens § 297, dels Muligheden for en yderligere Stigning som Følge af den Forhøjelse af Invalidere, som paa Grund af den fortsatte Prisstigning maa forventes at ville indtræde pr. 1. April 1942. Saafremt Understøttelsesudgifterne i Regnskabsaaret 1942—43 herefter vilde stige med 20 pCt. i Forhold til Gennemsnitsudgiften for Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42, betyder den Omstændighed, at der kan anmeldes indtil 80 pCt. af den omhandlede Gennemsnitsudgift efter de hidtil gældende Regler, at kun de Kommuner, der nedbringer deres Understøttelsesudgifter med $\frac{1}{3}$ eller derover af Gennemsnitsudgifterne for de sidstnævnte 2 Regnskabsaar, undgaar at blive ramt af den ny Udgiftsfordeling, idet 80 pCt. af Gennemsnittet af de nævnte Regnskabsaars Udgifter svarer til 66 $\frac{2}{3}$ pCt. af disse Udgifter forhøjet med 20 pCt.

Som foran anført har man ment at burde tilvejebringe Midler til at afbøde Virkningerne af den ændrede Udgiftsfordeling samt de forøgede Byrder ved Iværksættelse af Arbejder. Udgangspunktet for Overvejelserne herom har været Opretholdelsen af Kommunernes Tilvarspligt over for det mellemkommunale Refusionsforbund i fuldt Omfang, d. v. s. ogsaa i For-

hold til de $\frac{4}{10}$ af Udgifterne, som efter den ændrede Udgiftsfordeling ikke kan anmeldes til mellemkommunal Refusion. Under Hensyn til, at det maa anses for mindre rimeligt, navnlig for de Kommuner, der har været i Stand til gennem en Forøgelse af Beskæftigelsen indenfor Kommunen at opnaa en betydelig Nedsættelse af deres Understøttelsesudgifter, om Tilsvaret skulde sættes i Forhold til andre Kommuners Udgifter uden nogen Begrænsning opefter, har man dog anset det for nødvendigt, at der fastsættes en Grænse for Kommunernes Tilvarspligt. Denne Grænse har man ment at kunne fastsætte til 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften for Regnskabsaarene 1940—41 og 1941—42, idet man herved har taget Hensyn til, dels at den foran omhandlede Forhøjelse af Kommnehjælpens Maksimum kan medføre en Stigning i Understøttelsesudgifterne, dels at en saadan Udgiftsstigning vil blive modvirket af Iværksættelse af Arbejde. For at sikre, at der skaffes tilstrækkelige Midler til det omhandlede Formaal, har man imidlertid anset det for nødvendigt, at Kommunernes Tilvarspligt, uanset om de samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43 ligger under de fornævnte 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften for de forudgaaende 2 Regnskabsaar, fastsættes i Forhold til dette Beløb. Det Beløb, der saaledes paalignes Kommunerne, vil herefter udgøre i hvert Fald $\frac{4}{10}$ af Forskellen mellem 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften for de omhandlede 2 Regnskabsaar og de 80 pCt. af Udgifterne i disse, som kan anmeldes til Refusion efter de hidtil gældende Regler. For saa vidt nogle Kommuner i Regnskabsaaret 1942—43 nedbringer deres Understøttelsesudgifter under 80 pCt. af Gennemsnittet af Udgifterne i de forudgaaende 2 Regnskabsaar, vil det samlede Beløb, der paalignes Kommunerne, blive forøget med yderligere $\frac{4}{10}$ af den Del af de paagældende Kommuners Udgifter, der ligger mellem 80 pCt. af den omhandlede Gennemsnitsudgift og de faktiske Udgifter i Regnskabsaaret 1942—43.

Beløbet paalignes Kommunerne i Forbindelse med den almindelige mellemkommunale Refusionsopgørelse for Regnskabsaaret 1942—43, jfr. i øvrigt Forsorgslovens §§ 76—78. Af Hensyn til Muligheden for, at enkelte Kommuner kan være i Restance med deres Indbetaling, har man i Overensstemmelse med den gældende Regel for Udbetaling i Henhold til den almindelige mellemkommunale Refusionsopgørelse fastsat, at de nødvendige Beløb om fornødent kan udredes forskudsvis af Statskassen.